

תפלת הדרך

היוצא לדרך אפילו רק עד פרסה צריך להתפלל תפלת הדרך. אבל אם הוא צריך לילך רק פחות מפרסה מתפלל בלא חתימה. אבל אם הוא מקום סכנה אפילו בפחות מפרסה צריך להתפלל בחתימה. ותיכף כשיוצא מעיבורה של עיר צריך לאומרה ואם שכח, מתפלל כל זמן שהוא בדרך ובלבד שלא הגיע עדיין תוך פרסה הסמוכה לעירו או לעיר שרוצה ללון בה. ומשם ואילך יאמרנה בלא חתימה. ויש להסמיק תפלת הדרך לברכה אחרת כדי שתהא ברכה הסמוכה לחברתה. לכן כשיוצא לדרך בשחרית קודם התפלה (כשהוא בהכרח), יש לומר ברכת השחר על הדרך ולהסמיק תפלת הדרך לברכת השחר. וביום יאכל איזה פרי ויסמיק תפלת הדרך לברכת הפרי, או כשמטיל מים יסמוך אותה לברכת אשר יצר:

**יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתּוֹדִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם, וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם, וְתִדְרִיכֵנוּ
לְשָׁלוֹם. וְתַסְמְכֵנוּ לְשָׁלוֹם, וְתַגְיַעֲנוּ לְמַחֲזוֹ חֲפָצֵנוּ לְחַיִּים
וְלְשִׂמְחָה וְלְשָׁלוֹם. (ואם דעתו לחזור מיד אומר וְתַחֲזִירֵנוּ לְשָׁלוֹם)
וְתַצִּילֵנוּ מִכָּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב וְלִסְטִים וְחַיּוֹת רָעוֹת
בַּדֶּרֶךְ וּמִכָּף מִיַּי פּוֹרְעָנִיּוֹת הַמְתַּרְגְּשׁוֹת וּבָאוֹת לְעוֹלָם,
וְתִשְׁלַח בְּרָכָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ, וְתִתְּנֵנוּ לְחֵן וְלַחֲסֵד
וְלִרְחֻמִּים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינַי כָּל רוֹאֵינוּ וְתַגְמִלֵנוּ חֲסָדִים
טוֹבִים וְתִשְׁמַע קוֹל תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת
כָּל פֶּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:**

**וַיַּעֲקֹב הַלֵּךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
כֹּאֲשֶׁר רָאִים מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא
מַחֲנֵם.**

ואומר ג"פ

יכין בתיבת רא"ם ר"ת רפאל אוריאל מיכאל. וגבריאל נכלל בשם אלהים מדת הגבורה: